

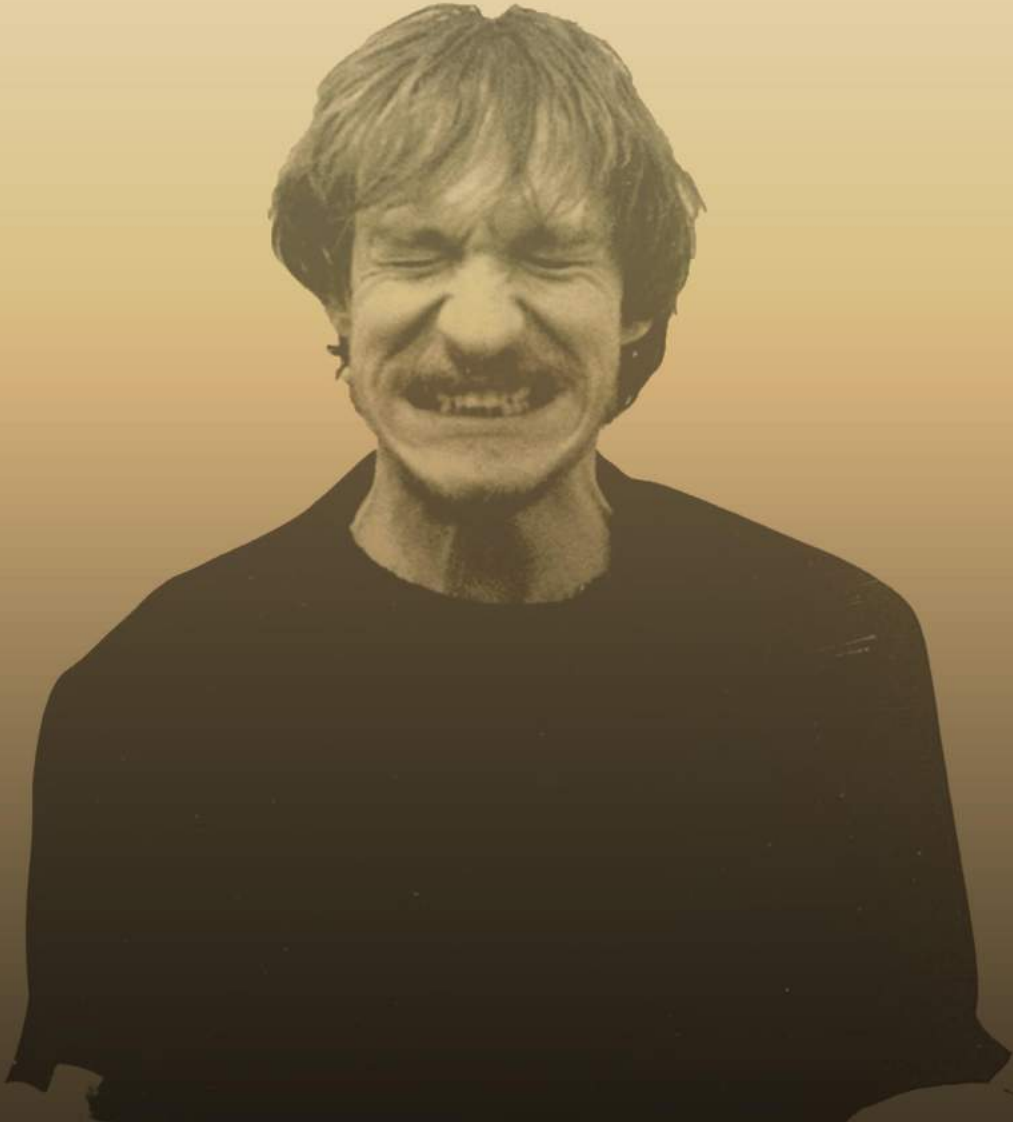
Altay Kenger
BUDMO

counter-ground culture zine

kış süremi

v4

"Lili, sev beni!"

Anna Ahmatova
Ingeborg Bachmann
William Blake
Paul Celan
René Char
Gregory Corso
Beşir Fuad
Hermann Hesse
Friedrich Hölderlin

John Keats
Mike Leigh
Federico Garcia Lorca
Stéphane Mallarmé
Vladimir Mayakovski
Pablo Neruda
Boris Pasternak
Cesare Pavese
Fernando Pessoa

Ezra Pound
Adélia Prado
Rainer Maria Rilke
Arthur Rimbaud
Jaroslav Seifert
Arseni Tarkovski
Marina I. Tsvetayeva
William Butler Yeats
Sergey Yesenin

SUNU

Weltschmerz ya da İntihara Kırk Kala adlı çalışmamla paralel olarak yayımladığım bu sayı, Budmo'nun Kış Süremi'ne ait dördüncü sayısı. İçinde bana veya arkadaşlarıma ait hiçbir eser barındırmayan bu sayı, *Weltschmerz ya da İntihara Kırk Kala* projesinin yazılı hali olarak da görülebilir. Gönül isterdi ki *Weltschmerz ya da İntihara Kırk Kala* kasetini teybe takıp dinlemeye başladığınız anda, bu sayıyı elinize alıp arkanızı yaslanarak okuyun. Fakat sesli çalışmalarımı sanal ortamlar dışına aktaramadığım için, gönlümden geçen bu şeyi yaşamanız mümkün olmuyor. Fakat siz yine de benim bunu ne için yaptığımı, yaparken ne hissettiğimi, ne hissetmenizi istediğimi bilin, bu bana yeter.

Bu sayıyı ayrıca özel kılan bir şey daha var ki, o da Türkçe'ye yeni bir çeviri şiir kazandırmış olmamız. Rus edebiyatının en önemli kadın şairlerinden biri olan *Marina Ivanovna Tsvetayeva*'nın *Son'un Şiirleri* adını verdiği şiirini sayın hocam *Ayten Mutlu* sayesinde çevirip dilimize kazandırdık. *Son'un Şiirleri*, şairin bir şiir serisi olarak yazıp kitaplaştırdığı dev bir kült eser aslında. Fakat daha önce tamamı Türkçe'ye çevrilmemişti. Şiirin daha evvel bazı bölümlerini çeviren *Ayten Mutlu* hanım, tamamını çevirip bu eseri bizlere kazandırdı. Kendisine saygılarımı sunuyorum. Ayrıca bu şiiri dilimize çevirmenin yollarını ararken alternatif seçenekler sunan, elinden geleni yapmak için uğraşan ve en önemlisi yanımda olan *Buse Şentürk*'e de çok teşekkür ediyorum.

76 sayfalık bu eser, bir şiir toplaması olarak da görülebilir. Çok sevdiğim, okumayı çok istediğim şiirleri bir araya getirmek istedim. Umarım, sizin için de manidar olur.

Karanlıklardan aydınlığa,

Altay Kenger

Lili'ciğim
Vladimir Mayakovski

Çeviri: Ataol Behramoğlu

Mektup Yerine

Tütün dumanı kemiriyor havayı.
Oda, Kruçyonih'in Cehennem'inden bir bölüm gibi.
Anımsıyor musun, ilk kez ardında bu pencerenin
tutkudan çıldırmışçasına okşamıştım ellerini.
Şimdi oturuyorsun aynı yerde,
Yüreğin demirden bir kılıf içinde.
Ve yarın paralayan sözlerle kovacaksın belki beni
Ve loş antrede uzun süre titreyişlerle sarsılan bir kol
bulamayacak ceketteki yerini.
Çıkacağım, ezilmiş.
Fırlatacağım vücudumu sokağa.
Yabanıl, çılgın, umutsuzlukla paramparça.
Hayır, gerek yok buna, sevgilim, biriciğim, gel vedalaşalım şimdiden.
Ağır bir gülle gibi aşkım, nereye kaçarsan kaç asılıdır sana nasıl olsa.
Bırak, son bir haykırıyla uluyayım horlanmışlığın acı yankısını.
Çalışmaktan anası ağladığında öküzü, gider salar kendini soğuk sulara.
Aşkından başka deniz yok bana,
ve gözyaşları da bir erinç koparamıyor ondan.
Yorgun fil sessizliği aradığında yatar kızgın kumlara saltanatla.
Aşkından başka güneş yok bana.
Ve bilmiyorum bile neredesin şimdi ve kiminle.
Eğer bir başka şair olsaydı böylesine üzdüğün,
onarırdı acısını parayla ve ünle.
Fakat sevinç vermiyor bana hiçbir çınıltı
senin sevgili adının çınıltısından başka.
Atmayacağım bir boşluğa kendimi, zehir içmeyeceğim.
Ve dayayıp şakağıma namluyu çekmeyeceğim tetiği.
Ağzı hiçbir bıçağın bakışların kadar senin kesemez beni.
Yarın unutacaksın seni taçlandırdığımı,
ve yakıp tükettiğimi çiçeklenmiş bir ruhu, aşkla.
Ve uçarı günlerin fırtınalı karnavalı
Dağıtacak sayfalarını kitaplarımın.
Sözlerimin kurumuş yaprakları mı
durduracak seni çırpınan soluğuyla.
Bırak hiç değilse son bir sevgi dalgası sereyim
beni bırakıp giden adımlarının altına.

Yorulдум Yaşamaktan Yurdumda
Sergey Yesenin

Çeviri: Ataol Behramoğlu

Yorulдум yaşamaktan yurdumda,
İçimde engin kırlara açılma özlemi,
Bırakıp gideceğim kulübemi,
Çekip gideceğim hırsız ve hayta.

Kendime bir barınak arayarak
Gideceğim günün ak pürçeklerinde.
Ve en iyi dostum beni vurmak için
Bileyecek bıçağını çizmesinde.

Çayırılık boyunca kıvrılan sarı yol
İlkbahara ve güneşe bürünmüşken,
Adını kalbimde taşıdığım
Kovacak beni eşikten.

Yeniden döneceğim baba ocağına,
Yadırgı bir sevinçle avunacağım,
Ve yeşil bir akşam, altında pencerenin
Koluyla mintanımın kendimi asacağım.

Çit kıyısındaki akça söğütler
Başlarını daha bir sevecen eğecekler.
Ve öylece, yıkamadan beni
Köpek uluması altında gömecekler.

Ve ay yüzerek durmamacasına,
Göllere küreklerini indirerek,
Ve sürdüreceğ yaşamasını Rusya
Avlularda ağlayarak ve hora teperek.

Bilmiyorum Yaşamakta mısın, Öldün mü?

Anna Ahmatova

Çeviri: Ataol Behramoğlu

Bilmiyorum, yaşamakta mısın, öldün mü?
Dünyada bir yerlerde bulabilir miyim seni
Yoksa, akşamın yaslı karanlığında
Bir ölüyü mü düşünmeli..

Her şey senin için: Gün boyunca dualarım,
Uyuşturan ateşi uykusuz gecelerin;
Şiirlerimin beyaz sürüsü,
Ve mavi yangını gözlerimin..

Hiç kimse daha yakın olmadı bana,
Hiç kimse böylesine üzmedi beni,
Acıya salıp gidenler bile,
Okşayıp bırakanlar bile hatta.

Lunaparkın Abecesi

Adélia Prado

Çeviri: Tuğrul Asi Balkar

Bilirim nasıl yazılacağını.
Mektuplar, notlar, sipariş listeleri,
ninemin asla var olmamış çiftliğinde neşeli gezintilerimi
yazarım okul kompozisyonlarında,
oysa ninem Job gibi yoksulun teki.
Ama açıklanamaz şeyler de yazarım:
Mutlu olmak isterim, solgun.
Ve mutlu değilim, acı içinde.
Üzüncümden alır götürür beni, kekeleyen çanlar,
ağlaşanlar arasında insan:
"Hiçbir şey geri getiremez onu bana." diyor.
Yaşarım bazı şeylerin birbirine seslendiği yeryüzü yuvarında,
haykırdığımızda daha güçlü
çıkar sesimiz denizi çağıran suların sesinden,
öyle bir yer işte, her ırmak gözyaşı damlacıklarıyla yüklü
İnsanlar acıkır burada. Her biri nefret içinde.
İnsanlar mutludur burada, olağanüstü güzelliklerle kuşatılmış.
Düşün, güvenli bir dönme dolabı
bindiğinde başını döndüren -
ışıklar, müzik, kendinden geçmiş sevgililer.
Ne kadar güzel! Bir yanda oğlanlar,
diğer yanda kızlar, bense, çılgın gibi evlenerek
eşimle küçük yatak odamıza yatmaya giderim
tahta döşemeli kocamış bir evde.

Ölümü düşünmemekten başka yol yok,
ölümsüzlüğü istemek için, olağanüstü güzellikler arasında.
Mutluyum ve acılıyım, yarı yarıya.
"Her şeyi al götür tez elden." dedi annem,
"git bir dolaş, kendinden hoşnut ol, bir sinemaya git."
Annem davranışlarının Dedeme benzediğini fark etmeyerek:
"İnsanlara katıl - görmeyi istediğin biri varsa,
bulabilirsin onların arasında." dedi.
Bağışla sözcükleri, ama yaşamak istemiyorum artık.
Lunaparkta olmak istiyorum şarkıcının sesi
tatlı bir ezgiye dönüştüğünde öğleden sonra.
Şöyle de yazabilirim: öğleden sonra. Sözcüksüz, olduğu gibi.

Sürgün
Ingeborg Bachmann

Çeviri: Ahmet Cemal

Bir ölüyüm ben, dolaşıp duran
artık hiçbir yerde kaydım yok
bilinmiyorum mülki amirin görev yerinde
sayı fazlasıyım altın kentlerde
ve yeşeren taşra yörelerinde.

Vazgeçilmişim çoktan
ve hiçbir şeyle anımsanmamışım.

Yalnızca rüzgârla ve zamanla ve sesle
ben insanlar arasında yaşayamayan

Ben Almanca diliyle
çevremde kendime mesken
edindiğim bu bulutla
bütün dillerde sürüklenmekteyim.

Nasıl da kararıyor bulut
yağmurun tonları da koyulaşmakta
çok azı yağıyor

O zaman bulut ölüyü daha aydınlık bölgelere taşıyor.

Kırmızı Açlık
René Char

Çeviri: Tahsin Saraç

Çılgındın sen.

Ne de uzaklarda kaldı şimdi!

Öldün, bir parmağın ağzının önünde,
Soylu bir devinimde,
Sevgi gösterisine bir son vermek için;
Yeşil bir paylaşımın soğuk güneşinde.

Öylesine güzeldin ki hiç kimse ayırdına varamadı ölümünün.
Sonra, gece olmuştu, benimle yola çıktın.

Güvensizlik tanımayan çıplaklık
Yüreğinin çürüttüğü göğüsler.

Bu rasgele dünyada rahatça
Seni kollarına alıp sıkkan bir adam
Sofraya geçti.

Saygın ol, var değilsin yoksa.

Dün ve Bugün
Arseni Tarkovski

Dün şafakta başladım beklemeye,
Gelmeyeceğini bildi onlar önceden,
Anımsıyor musun günün nasıl başladığını?
Bir şenlik! Ve paltosuz fırlıyorum dışarı.

Geldin, umudumuzu yitirmişken
Yalnızca bu donuk ve acılı güne.
Ve yağmur. Ve zamana çok gecikmiş bizler.
Ve buzlu dallarda şaşkın damlalar.

Hiçbir söz teskin edemez, hiçbir bez
Silemez onları...

Rondel
Stéphane Mallarmé

Çeviri: İlhan Berk

Hiçbir şey yok uyandığınızda
Somurtmadan karşılayacağınız
Korkunç, bir gülüş sarsarsa bakınız
Kanatlarınızı o yastıklarda

Kayıtsız uyuyun, korkusuzca da
Ele vermeyecek sizi soluğunuz
Hiçbir şey yok uyandığınızda
Somurtmadan karşılayacağınız

Bütün o canım düşleri bir anda
Bu güzellik bozduğu an bakınız
Artık ne bir tek çiçek yanaklarda
Ne de ölçsüz elmaslar gözlerde
Hiçbir şey yok uyandığınızda.

Naked (1993)
Mike Leigh

-Peki ne oldu? Manchester'da sıkıldın mı?

-Sıkıldım mı? Hayır hiç de sıkılmadım. Ben hiç sıkılmam. Herkesin derdi bu. Herkes sıkılıyor. Doğa size açıklandı ve sıkıldınız. Yaşayan beden size açıklandı ve sıkıldınız. Evren size açıklandı ve bundan da sıkıldınız. Şimdi sadece ucuz heyecanlar istiyorsunuz, bunlardan bol-bol istiyorsunuz ve yeni oldukları sürece ne kadar adi ve saçma oldukları fark etmiyor. Hakkımda ne söylersen söyle ama ben hiç de sıkılmıyorum.

Bütün Ölümler
Hermann Hesse

Çeviri: Zeria Karadeniz

Öld m bütün ölümlerle ben Őimdiye dek,
Yeniden isterim ölmek bütün  l mleri,
Ağacın ölümünü ölmek tahta-tahta,
Taş-taş dağın ölümünü,
Toprak ölümünü kumun.
Çıtırdayan yaz otlarının ölümünü yaprak-yaprak
Ve kanlı ve zavallı ölümünü insanoğlunun.

Yeniden doğmak isterim bir çiçek biçiminde,
Yeniden ağaç olmak, çayır olmak,
Balık ve karaca olmak, kuş ve kelebek.
Özlem verir bana bütün biçimler
Son acıların özlemini verir,
İnsan acılarının özlemini verir,

Titreyerek gerilmiş yay,
 zlemin çılgın yumruğı ey,
Ey hayat ey bir gün olur da
Birleştirmeye kalkışırsan kutuplarını
Yeniden beni uzun uzun
S rersin ölümden doğuma,
Acı dolu yollarına yaratmanın,
Yaratmanın eşsiz yollarına.

Ciddi Saat
Rainer Maria Rilke

Çeviri: Behçet Necatigil

Şimdi dünyada nerede biri ağlıyorsa
Sebepsiz, dünyada, ağlıyorsa
Bana ağlıyor.

Şimdi gecede nerede biri gülüyorsa
Sebepsiz, gecede, gülüyorsa
Bana gülüyor.

Şimdi dünyada nerede biri yürüyorsa
Sebepsiz, dünyada, yürüyorsa
Bana gidiyor.

Şimdi dünyada nerede biri ölüyorsa
Sebepsiz, dünyada, ölüyorsa
Bana bakıyor.

Duyum
Arthur Rimbaud

Çeviri: Orhan Veli Kanık

Mavi yaz akşamları, patikalarda, dalgın,
Gideceğim, sürtüne sürtüne buğdaylara:
Ayaklarımda ıslaklığı küçük otların,
Yıkasın bırakacağım başımı rüzgâra!

Ne bir şey düşünecek, ne bir lâf edeceğim.
Ama sonsuz bir sevgi dolduracak içimi;
Göçebeler gibi, uzaklara gideceğim,
Mutlu, sanki yanımda bir kadın varmış gibi.

Ölüm Gelecek ve Senin Gözlerinle Bakacak
Cesare Pavese

Çeviri: Cevat Çapan

Ölüm gelecek ve senin gözlerinle bakacak,
sabahtan akşama dek, uykusuz,
sağır, eski bir pişmanlık
ya da anlamsız bir ayıp gibi
ardını bırakmayan bu ölüm.
Bir boş söz, bir kesik çığlık,
bir sessizlik olacak gözlerin:
Böyle görünür her sabah
yalnız senin üzerinde
kıvrımlar yansıtırken aynada.
Hangi gün, ey sevgili umut,
bizler de öğreneceğiz senin
yaşam olduğunu, hiçlik olduğunu.

Herkese bir bakışı var ölümün.
Ölüm gelecek ve senin gözlerinle bakacak.
Bir ayıba son verir gibi olacak,
belirmesini görür gibi
aynada ölü bir yüzün,
dinler gibi dudakları kapalı bir ağzı.
O derin burgaca ineceğiz sessizce.

Bu Gece En Hüzünlü Şiirleri Yazabilirim

Pablo Neruda

Çeviri: Hilmi Yavuz

Bu gece en hüzünlü şiirleri yazabilirim
Şöyle diyebilirim: "Gece yıldızlardaydı
Ve yıldızlar, maviydi, uzaklarda üşürler"
Gökte gece yelinin söylediği türküler
Bu gece en hüzünlü şiirleri yazabilirim
Hem sevdim, hem sevildim, ya da o böyle söyler
Bu gece gibi miydi kucağıma aldığım
Öptüm onu öptüm de üstümde sonsuz gökler

Hem sevdim, hem sevildim, ya da ben böyle derim
Sevmeden durulmayan iri, durgun bakışlı gözler
Bu gece en hüzünlü şiirleri yazabilirim
Duymak yitirdiğimi, ah daha neler neler
Geceyi duymak, onsuz daha ulu geceyi
Çimenlere düşen çiy yazdığım bu dizeler
Sevgim onu alakoymaya yetmediyse ne çıkar
Ve o benimle değil, yıldızlıdır geceler

Yürek zor katlanıyor onu yitirmelere
Uzaklarda birinin söylediği türküler
Bakışlarım kovalar onu tellim her yerde
Bakışlar sanki onu bana getirecekler
Böyle gecelerdeydi ağaçlar beyaz olur
Artık ne ben öyleyim ne de eski geceler
Sesim arar rüzgârı ona ulaşmak için
Şimdi sevmiyorum ya, eskidendi sevmeler

Şimdi kimbilir kimin benim olduğu gibi
Sesi, aydınlık teni, sonsuz uzayan gözler
Sevmiyorum doğrudur, yürek bu hâlâ sever
Sevmek kısa sürdüyse unutmak uzun sürer
Bu gece gibi miydi kollarıma almıştım
Yüreğimde bir burgu ah onu yitirmeler

Budur bana verdiği acıların en sonu
Sondur bu onun için yazacağım dizeler

Şiirler
Fernando Pessoa

Çeviri: Enis Batur

Bir kaçagım ben.
Doğduğum günden başlayıp
el etek çektim kendimden,
kıldım beni bana döneke.

Gerekliyen yorgun düşmek
aynı yerde olmaktan
neden yorgun düşmemek
kendine eşit olmaktan?

Ruhum bende kendini arar
uzaklarda gezerim,
Tanrı yardımcım olsun
ruhum beni asla bulamasın.

Kafeste yaşamaktır biricik olmak,
ben olmaksı hiç olmamak.
Kaçarak yaşayacağım hep -
İyi ya da kötü böyleyim çünkü ben.

* * *

Sayısız insan yaşar içimizde,
hissetsem de düşünsem de bilemem
kim düşünür içimde kim hisseder.
Düşünceler ya da hisler için
yalnızca sahneyim ben.

Ruhsa, birden fazla var bende.
B e n ' se benden daha fazlası.
Herkes kayıtsız oysa
yaşadığım hayata:
Susturuyorum onları,
kendim konuşurken.

Hislerim, hissetmediklerim -
onlardan doğup da birbiriyle
çelişenler. Farkına varmıyorum
hiçbir şeyin - yalnızca yaşıyorum ben,
olmak istediğime kimsenin bir sözü yok.

Islak Resim
Jaroslav Seifert

Çeviri: Cevat Çapan

O güzel günler
hani kent bir zara, bir yelpazeye, bir kuş türküsüne
ya da deniz kıyısındaki bir tarak kabuğuna benzer
-elveda, elveda güzel kızlar
bugün tanışmıştık
bir daha görüşmeyeceğiz hiç.

O güzel Pazar günleri
hani kent bir topa, bir iskambil kâğıdına, bir okarinaya
ya da sallanıp duran bir çana benzer
-güneşli caddelerde
öpüşürdü gölgeleri gelip geçenlerin
ve birbirlerini tanımadan geçip giderdi insanlar.

O güzel akşam saatleri
hani kent bir güle, bir satranç tahtasına, bir kemana
ya da ağlayan bir kıza benzer
-domino oynamıştık
kara noktalı taşlarla, bardaki o zayıf kızlarla
dizlerine bakarak

jartiyerlerinin ipek birer taç gibi süslediği
iki kuru kafayı andıran bir deri bir kemik dizlerine
umarsız krallığında aşkın.

Kaçışa Gazel
Federico Garcia Lorca

Çeviri: Ülkü Tamer

Birçok kere yitirdim denizde kendimi
Yeni kesilmiş çiçeklerle dolu kulaklarım
Dilim sevgiyle, acıyla dolu.
Birçok kere yitirdim denizde kendimi
Bazı çocukların kalbinde yitirdiğim gibi.

Kimse yoktur duymasın öpüşürken
Yüzü olmayan insanların gülümseyişini
Kimse yoktur dokunurken bir bebeğe unutsun
Durgun kafataslarını atların.

Çünkü aranır alında güller
O katı görünüşünü kemiklerin.
Başka işe yaramaz erkeğin elleri
Toprağın altındaki köklere benzemekten.

Bazı çocukların kalbinde yitirdiğim gibi
Birçok kere yitirdim denizde kendimi.
Gidiyorum aramaya, suyu bilmeden,
Beni çürütecek, ışık yüklü ölümleri.

Kara Dumanlar
John Keats

Çeviri: Gökhan Oflazoğlu

Uzun kasvetli bir mevsim
süresince, kara dumanlar
kaplamışsa düzlüklerimizi.

Gün gelir, yumuşak güney
doğar, dağıtır bezgin
gökyüzünden görünmezce
bütün lekeleri, kurtarır
acılarından keyifsiz ayı
kazanır çoktandır kayıp
hakkını Mayıs hissedişinin.

Yaz yağmuru damlamış
gül yaprakları gibi, kıpırdar
geçen serinlikle göz kapakları.

Ve en durgun düşünceler
çevremizde / tomurcuk yapraklar
gibi; olgunlaşır meyve
sessizlik içinde / sakın
demetler üstündeki akşamda
gülümser güz güneşi.

Tatlı Sappho'nun yanakları,
bir uyuyan bebeğin nefesi,
yavaşça dökülür saatin içinden
kum / bir orman deresi / ve,
bir şairin son nefesi.

Bademlerden Say Beni

Paul Celan

Çeviri: Ahmet Necdet/Gertrude Durusoy

Say bademleri,
say acı olanı, uyanık tutanı say,
beni de onlara kat:

Gözünü arardım hep, gözünü açtığında,
sana kimselerin bakmadığı bir anda,
örerdim ya o saklı, o gizli ipliği ben,
ki onun üzerinde tasarladığın çiyin
testilere doğru kaydığı bir zamanda,
yüreğe varamamış öz bir sözle korunan.

Ancak böyle varırdın adına, senin olan,
o şaşmaz adımlarla kendine yürüyerek,
savrulurdu çekiçler sanki bir çan kulesi
boşluğundaymış gibi senin suskunluğunun.

Ölmüş olan o şey senin koluna girer
ve işittiklerin de seninle birleşirdi,
uç olup giderdiniz geceyi kat ederek.

Beni de acı yap, acı yap beni.
Bademlerden say beni.

Bu Dünyanın En Hoş Şeyleri
Friedrich Hölderlin

Çeviri: E. Mahir Yalnız

En güzel şeylerini tanıdım bu dünyanın,
Gençlik saatleri çoktan akıp geçmiştir.
Nisan, Mayıs, Haziran ıraklara uçmuştur,
Tükendim yeter gayri zevki yok yaşamamanın.

Hayatın çizgileri ne kadar değişiktir,
Tıpkı yollar gibidir, dağların hudutlanan
Bizim varlığımızı Tanrı'dır tamamlayan,
Sonsuz lütuflarıyla, huzuru, ahengiyle.

Üç
Gregory Corso

Çeviri: Kenan Hanok

I

Sokak şarkıcısı keyifsiz
Çömelmiş kapı önünde, yüreğine dayalı.
Bir şarkı bile yok gecenin şamatasında.

II

Duvarın ardında
yaşlı bahçıvan çiçekleri biçiyor
Genç bir adam
gelmiş pusuya yatmıştı çalılıkta

III

Ölüm ağlıyor çünkü ölüm insandır
bir çocuk öldüğü zaman tüm günlerini sinemada geçiren.

Tavan Arası
Ezra Pound

Çeviri: Ülkü Tamer

Gel, bizden iyi olanlara acıyalım.
Gel, dostum, hatırlayalım:
Zenginlerin uşakları var, dostları yok;
Bizim dostlarımız var, uşaklarımız yok.
Gel, evlilere, bekârlara acıyalım.
Küçük ayaklarla girer şafak,
Yaldızlı bir Povlova gibi
Ben tutkunun yanındayım.
Yaşamada daha iyisi yok
Bu duru serinlik saatinden,
Beraber uyanmanın saatinden.

Omurganın Kavalı
Vladimir Mayakovski

Çeviri: Attila Tokatlı

Dumanlar içinde mavi olmayı unutan gökyüzü,
paçavralar giyinmiş sığıntı gibi bulutlar,
son aşkımla tutuşacaksınız bütün!
Sevinç çılgınlıklarımla bastıracağım ordular gürültünüzü!
Siz ki bir yuvanın sıcaklığını unutmuşsunuz, dinleyin !
Ve çıkın artık siperlerden: bitirmeseniz de olur savaşı..
Ne en korkunç dövüşlerin, ne de kan tüten yaraların en derini
solduramaz aşk sözlerini!
Bilmez olur muyum hiç sevgili Almanlar!
Dudaklarınızın ucunda hep Goethe'nin Gretchen'i var..
Ama o, yüzyıllardır sayıkladığınız tombul pembe tenli kız, neme gerek benim!
Seni söylüyorum türkülerimde şimdi ben, makyajlı kızıl saçlı sevgilim!
Bu kasatura uçları gibi sivri günlerden,
yaşadığımız, yüzyılların sakalı ağardığında kalacak olan sensin yalnız!
Bir de ben.. o kentten bu kente.. senin ardında!
Londra'nın kalın sisinde yitirsem seni,
alev dudaklarıyla gece lambalarının gene de uzanır öperim..
Dalgın ve hüzünlü, köprüden geçsen:
"Aşağısı da güzel" diye düşünerek,
"Ve ölmek de belki güzeldir !" diyerek,
bil ki benim köprü'nün altında akan, benim la Seine,
benim çağıran seni çürümüş dişlerini göstererek..
Güçlüyüm ben, gerekliliğim çünkü onlara.
"Sıran geldi!" deseler günün birinde, savaşa itseler beni, vurulsam:
Kan değil adın fışkırır yırtık dudaklarımdan..
İster taç giydirdinler, isterse Sainte - Hélène 'e sürsünler:
Hayat fırtınalarının dalgalarını gene de ben mühürlerim!
Ellerim kelepçelidir evet ama evrenin tahtıdır yerim!
Siz ürkek çocukları hüznün,
ve siz gökyüzünün mavi olduğunu unutanlar!
Dinleyin artık susun da!
Belki de son aşkıdır bu gökyüzünün:
onulmaz yarası kanar da kanar
veremli ciğerlerimin dokusunda.

Öyledir Öyle Başlar
Boris Pasternak

Çeviri: Cemal Süreya

İnsan iki yaşında da öyle başlar işte
Ezgilerin karanlığına sıyrılır kucaklardan,
Cıvıl cıvıl cıvıldar, mırıldar bir süre,
Derken, üçüne doğru, sözler dökülür ağzından.

Öyledir işte, yavaşça başlarsın anlamaya,
Kapılıp bir türbinin büyük gürültüsüne,
Sen misin bu, bir başkası mı yoksa,
Yabancılaşmıştır evin, bir gölgedir annen de

Bu zalim leylâk parıltısının nedir derdi?
bu dökülen, bu inen bir park kanepesine,
Nedir? çocukları kaçırmak gibi bir şey mi?
Öyledir işte, kuşlar öyle doluşur içine.

Arttıkça artan kıvamını bulan acılardan:
Yüreğinde ulaşılamayanın özlemi, uzak yıldızlar,
Faust gibi olduğun, kafan bulandığı zaman
Öyledir, öyle başlar çingene çalgıcılar.

Uçaraktan yüce yüce gök katlarından
Çevrili alanlar görürsün, evsiz topraklar,
ve denizler bir iççekiş kadar ansızın,
İşte tıpkı öyle doğar heceler ve uyaklar.

Yulafların üstünde, sırtüstü,yaz geceleri,
yakarır durur: her şey yerini alsın diye,
Sakınarak gözünden şafağı ve evreni
Öyle olacaktır, öyledir dalaşımız güneşle.

Öyledir, öyle başlar yaşamak, dizelerle.

Elbet Anlamı Olabilirdi
Ingeborg Bachmann

Çeviri: Ahmet Cemal

Elbet anlamı olabilirdi: geçip gitmekteyiz dünyadan,
sormamışlar gelirken, çekilmeliyiz şimdi yavaştan.
Ama konuşmamıza karşın, birbirimizi anlamadan
ve karşımızdakinin ellerine bir an bile ulaşamadan,

yıkım bu işte: Çıkamayacağız bu sınavdan.
Denemek bile kalkılmaz bir şey altından,
ve bir çarmıh dikilmiş, kendimizi tanıyamadan,
yalnızlığımızda, silinip gidelim diye dünyadan.

Unutmak Yok Pablo Neruda

Çeviri: Tomris Uyar

Nerelerdeydin diye sorarsan
"Hep eskisi gibi", diyeceğim.
Toprağı örten taşlardan söz edeceğim,
sürdükçe kendini harcayan ırmaktan;
ben yalnız kuşların yitirdiklerini bilirim,
gerilerde kalan denizi bilirim, bir de ağlayan ablamı.
Neden ayrı adlarla anılıyor ülkeler, neden günler
yeni günleri izliyor? Neden koyu bir gece
birikiyor ağızda? Neden ölümler?
Nereden geliyorsun diye sorarsan bölük pörçük
kelimelerle konuşmak zorundayım,
ağzı zehir gibi yakan araçlarla,
çoğu çürümeye yüz tutmuş hayvanlarla
ve avutamadığım yüreğimle.

Andaç değil yanımızda götürdüklerimiz
unutuşta uyuklayan sarımsı kumru değil,
yaşlarla kaplı yüzler,
boğazımıza yapışan eller
ve yapraklardan sıyrılan şey:
aşınmış bir günün karanlığı
acıyı kanımızda tatmış bir günün.

İşte menekşeler, işte kırlangıçlar
bize sevinç veren ne varsa,
geçici ve küçük duyarlıkların
yan yana görüldüğü süslü kartpostallarda.
Ama bu sınırın ötesine geçmeliyim,
dişlemeliyim sessizliğin çevresindeki kabuğu,
ne karşılık vereceğimi bilemem:

öyle çok ki ölümler,
ve öyle çok ki al güneşle yarılmış hendekler,
ve öyle çok ki gemilere vuran miğferler,
ve öyle çok ki öpüşlerle kilitli eller,
ve öyle çok ki unutmak istediklerim.

Yaprakların DökülüŖü
William Butler Yeats

Çeviri: Osman Tuğlu

Bizi seven uzun yaprakların üzerinde sonbahar,
Ve arpa demetlerindeki sıçanların üzerinde;
Üstümüzdeki üvez ağacı yapraklarını sarartıyor,
Sarartıyor nemli yabani çilek yapraklarını ve de.

Aşkın tükeniş saatleri kuşattı ikimizi,
Kederli ruhlarımız şimdi yorgun ve yıpranık;
Tutku mevsimi unutmadan önce bizi,
Eğik alnında bir buse ve gözyaşı, ayrılalım artık.

Naked (1993)

Mike Leigh

Bak Brian, sorun řu ki Tanrı, nefret dolu bir Tanrıdır. Öyledir. Tanrı iyi olsaydı, kötölüğün dünyada ne işi olurdu? Acı, nefret, açgözlölük ve savaşlar neden var? Hiç mantıklı değil. Fakat eğer Tanrı nefret doluysa dünyada iyilik neden var diye sorabilirsin? Aşk, umut ve zevk neden var? Kabul edelim. İyi, kötü tarafından ezilmek için vardır. İyinin yadsınamaz varlığı kötünün ortaya çıkmasını sağlar. Bu yüzden, Tanrı kötüdür. Kaç tane geçmiş ya da gelecek varlığın olursa olsun tümü acı, ıstırap, hastalık ve ölüm tarafından delik deşik edilecek.

Görüyorsun Brian, Tanrı seni sevmiyor.
Tanrı seni küçümsüyor. Yani hiç umut yok.

Ve insanoğlu sadece şeytanın kendi kendini yarattığı cihazın bir bileşeni. Katılıyor musun?

Yaşıyorsun Ormanda Yürür Gibi
Arseni Tarkovski

Yaşıyorsun ormanda yürür gibi,
Ve yüzüne örümcek ağı gerilmiş
Dokunulmaz hafif ve biçimsiz,
Maske paçavrasını yırtmak istiyorsun,
Ne ki yırtamıyorsun öyle hemen.

İpliği pazara çıkmış sanki
Ve aklı şeytana uymuş,
Ve garip bir şey, ürpertiyor bizi,
Ve asılı kalıyor bu yapışkan havada.

İncinme tutunmuş yanaklarına,
İftiraya uğradın, itildin kenara.
Gülümse şimdi tutuk da,
Sinirden de olsa, tek bir şey söyle:
“Ah ne ki!” Gözyaşların boşanır,
İncinmişliğin dudaklarını kemirdiği.

Yeryüzünün Yanıtı
William Blake

Çeviri: Tuğrul Asi Balkar

Yeryüzü kaldırdı başını
Kasvetli ve korkutucu karanlıktan.
Işığı yitmiş,
Korkudan taş kesilmiş!
Ve zincirleri boz bir kederle kaplanmış.

Tutsak düştüm kıyısında denizin
Yıldızlı kıskançlık bekler sığınağımı:
Üşümüş ve ağarmış,
Gözyaşlarına boğulmuş,
İşitiyorum eskil insanların babasını.

İnsanların bencil babası!
Zalim, kıskanç, bencil korku!
Doğurabilir mi,
Zincirlenmiş geceden,
Gençliğin bakireliğini ve sabahın tâkatini?

Bahar gizler mi sevincini?
Tomurcuklar ve goncalar açtığında?
Çiftçi gece mi serper tohumu,
Ya da karanlıkta mı sürer sabanı?

Kır bu ağır zinciri
Kemiklerimi donduran.
Bencil! Kibirli!
Sonsuz ölüm!
Sensin özgür aşkı tutsak kılan.

Yurt
Friedrich Hölderlin

Çeviri: Oruç Aruoba

Şendir dönüşü gemicinin yuvaya sakın akıntının üstünde,
Uzak adalardan, bereketli olmuşsa hasadı;
Öyle dönerdim ben de yurda, toplayabilseydim
İyilikleri acılar kadar.

Siz sevgili kıyılar, beni yetiştiren bir zamanlar,
Dindirir misiniz acılarını sevginin, vaat eder misiniz
Siz gençliğimin ormanları, geldiğimde
Huzuru yeniden bana?

Serin dere kıyısına, dalgaların oyunlarını,
Akıntının yanına, kayan gemileri gördüğüm,
Varırım hemen şimdi ve sararsınız beni,
Ki sarmalanmış gibi sağala yüreğim,

Siz sadıklar! Ama bilirim, bilirim,
Çabuk sağalmaz bu sevgi acım benim,
Söylemez hiçbir umut şarkısı bu, avunan
Ölümlülerin söylediği gibi gönülden bana.

Çünkü onlar, bize göksel ateşi ödünç verenler,
Tanrılar, kutsal toprağı da bağışlar bize.
Kalsın bu öyleyse. Bir oğlu gibiyim ben
Yeryüzünün: Sevmek için yaratılmış, acı çekmek için.

Son Şairiyim Köyün Ben
Sergey Yesenin

Çeviri: Azer Yaran

Son şairiyim köyün ben,
Çalımsız ahşap köprüsüyüm şarkıların.
Ayaktayım veda ayininde
Gazellerle buhurdanlanan kayınların.

Eriyip söner altın yalımlarla
Tensel balmumundan ışığım
Ve ayın tahta kadranı
Hırıldar benim son saatimi.

Mavi bozkırdaki çığırdan
Demir konuk az sonra çıkar gelir,
Başaklarına tan dökülen yulaf tarlasını
Kara elleriyle devşirir.

Ruhsuz, yaban ayalar,
Gelişiniz öldürür bu türküleri.
Ama inleyecek yine de başak taylar
Gözlerinde tüterek eski sahibi.

Rüzgâr emecek kışnemelerini onların
Gösterişsiz bitirip ölüm dansını.
Az sonra, az sonra ayın tahta kadranı.
Hırıldar benim son saatimi.

Son Karşılaşmanın Şarkısı
Anna Ahmatova

Çeviri: Ataol Behramoğlu

Buzdan bir el kalbimi sıkıştırıyordu sanki
Ama bir düşte yürüyor gibiydim;
Sağ elimin eldivenini
Çıkarıp sol elime giydim

Bitmez tükenmez gibi geldiler bana
Oysa topu topu üç taneydi basamaklar
“Benimle öl..” diye fısıldadı
Akça ağaçların arasından sonbahar

“Aldatıldım ben.. Üzgünüm..
Uçarı, kötü yazgım aldattı beni...”
Dedim ki “Ben de, ben de öyleyim..
Ölürüm... Ölürüm seninle sevgili..”

Son karşılaşmanın şarkısıydı bu
Dönüp bir kez daha baktım karanlık eve;
Yatak odasının penceresinde
Mumlar, kayıtsız, sarı bir ışıkla parlıyordu..

Hoşça Kal
Sergey Yesenin

Çeviri: Azer Yaran

Hoşça kal, dostum benim, hoşça kal artık,
Can dostum, seninle dolu göğsüm -
Çok önceden belirlenen bu ayrılık
Buluşmayı vaat ediyor ilerde bir gün

Hoşça kal, dostum, el sıkışmadan, konuşmadan,
Hüzünlenme ve eğme kaşlarını, mutsuz;
Yeni bir şey değil ölüp gitmek bu yaşamdan,
Ama yaşamak da daha yeni değil kuşkusuz.

Sergey Yesenin'e
Vladimir Mayakovski

Çeviri: Yurdanur Salman

Sen gittin, diyorlar yukarılarda bir dünyaya.
Sonsuzlaşma-Uçuyorsun, parıldayan yıldızlara çarparak.
Ne borç var artık bize, içki ne de
Ayılma. Hayır, Yesenin, oh çekmek değil benim istediğim.
Görüyorum ben, kesik bileklerinle sendeleyişini
Ve alayla değil acıyla düğümleniyor yüreğim.
Görüyorum, bir kemik çuvalı gibi yere atışını gövdeni.
Dur! diyorum. Bırak! Delirdin mi sen?
Sürer mi ölümü hiç insan tebeşir tozu gibi yanaklarına?
Sen ki çok daha iyi verirdin ölüme ağzının payını herkesten.
Yeryüzünde başka kimsede olmayan o efece konuşmanla.
Niçin? Nedeni ne? Donup kalıyorum şaşkınlıktan.
Homurdanıyor eleştirmenler: Bizce, bunun asıl nedeni
Şu.. ya da bu.. ama daha çok, kopmak toplumdansın,
Çok fazla bira ya da şarapla kafayı çekmesi.
Başka deyişle satsaydın bohemleri işçi sınıfına, diyorlar.
Sınıf bilincin olsaydı, bak, bu gelmezdi başına.
Oysa işçiler de kvastan sert içkilerle kafayı çekiyorlar.
O sınıf da içerek güzelce sıçıyor kendi ağzına.
Başka deyişle, Parti'den biri denetleseydi seni
Sağlansaydı böylece asıl önemi içeriğe vermek.
Yazardın o zaman her gün o dizelerin yüzlercesini
Uzun-uzun ve sıkıcı Doronin'de gördüğümüz türden
Ama bence böylesi bir deliliğin içine düşseydin
Sen çok daha önce son verirdin yaşamına.
Votkadan gitmek daha iyidir inan bana, böylesi sıkıntıdan boğulmaktansa.
Hiçbir zaman söyleyemeyecekler nedenini bize seni yitirişimizin.
Şuracıkta duran çakı mı, yoksa ip mi?
Ama bulunsaydı mürekkebi, elbette Angelleterre otelinin
damarlarını kesmen ve ölüp gitmen gerekmezdi.
Sana öykünenler çıldırdılar sevinçten: bir daha, bir daha !
Neredeyse bir yığın insan zıvanadan çıkıp öldürdü kendini.
Neden çoğaltmalı intiharları böyle sayıca?
Daha kolay değil mi mürekkeple doldurmak oteldeki şişeleri!
Sonsuza dek kilitlendi artık dilin arkasında dişlerinin.
Benim bu bilmecemsi sözlerim yersiz bir bilgiçlik sayılmamalı

Sergey Yesenin'e
Vladimir Mayakovski

Çeviri: Yurdanur Salman

Halkımız, yaratıcısı ve yaşatıcısı o güzel dilimizin,
Yitirdi ölümünle yansılı sesler üreten en güçlü çırağını.
Ve o herifler taşıyıp duruyorlar ölü şiir döküntülerini
Geçmiş, gömülmüş ölümlerden hemen hiçbir yeniliği olmayan.
Üst-üste yığıyorlar tatsız uyaklarını mezara toprak atar gibi: daha beterlerini.
Onurlandırmak için oğlunu Esin Peri'sinin bile işine yaramayacak olan.
Sana yaraşacak bir anıt henüz dökülmedi
Hani nerde o anıt, döğülmüş tunçtan ya da yontulmuş mermerden?
Oysa çoktan doldurdular yığın-yığın parmaklarının dibini
Çöplerle, adama sözcüklerinden, anılardan, o bok püsür şeylerden.
Adın hıçkırıklarla birlikte doldurdu mendilleri.
Sözcüklerini geveleyip duruyor Sobinov ağzında
Kıvrılıp oturmuş da altına suyu çekilmiş bir kayın ağacının-
"Hiçbir şey söyleme, ah dostum, içini de çek-me ne olursun."
Ah, sen onu ne kim bilir nasıl da alaya alırdın,
Şu Leonid Lohengrinski'yi, baş belası, tanrının!
Ortalığı kim bilir nasıl da ayağa kaldırırdın:
"İzin veremem şiirsel gargaralarına anıran eşeklerin!"
Sağır ederdin kulaklarını üç ayaklı ısıklarıyla, sonra,
Yazdıklarının hepsini kışlarına sokmalarını söylerdin.
Harcardın bozuk para gibi o yeteneksiz heriflerin hepsini,
Doldururdun smokin ceketlerinin kara yelkenlerini,
Öyle ki savrulurdu sağa sola Kogan gibileri,
Süngüleyerek sivri bıyıklarıyla gelip geçenleri.
Oysa bu arada sayısı hiç de azalmadı bu serserilerin.
Çok zorlu bir iş onları sayıca geride bırakmak.
Yaşam yepyeni bir biçimde yeniden kurulacak.
İşte o zaman yepyeni şarkılar söylenmeye başlayacak.
Böyle bir çağda ağırlaşıyor sorunları kalemin,
iyi ama, gösterin bana sizi ey zavallı hortlaklar sürüsü, hadi
Nerede görülmüştür ve ne zaman yüce bir kişinin,
Dikenli yolları bırakıp da gül bahçelerini seçtiği?
Sözcükler yönlendirir insanoğlunun güçlerini.
Yürüyün! Arkamızda zaman patlasın bir mayın gibi.
Bizim geçmişe sunacağımız yalnızca bukleleri
Rüzgârda geriye savrulan saçlarımızın.
Eğlenceye ayrılacak yeri yok gezegenimizin.
Yarınlardan koparıp almalıdır mutluluğu insan.
Şu yaşamda en kolay iştir ölmek
Asıl güç olan yepyeni bir yaşama başlamak.

Yürüyorsun ve Bana Benziyorsun
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Nurdan Gündoğdu

Yürüyorsun ve bana benziyorsun,
Gözlerin aşağı bakıyor.
Ben de hep aşağı bakardım!
Hey dur, gecen yolcu, dur!

Oku çiçek dolusu bir demet
Topladıktan sonra
İsmimin Marina ve
Kaç yaşımda olduğumu.

Bunun bir mezarlık olduğunu zannetme,
Korkunç bir şekilde ortaya çıkacağımı,
Bense çok severdim, gülünmesi uygun
olmayan anlarda gülmeyi!
Ve kan yüzümü doldururdu
Ve saçlarım kıvırcıktı...
Ben de senin gibi geçen yolcuydum!
Geçen yolcu, dur!

Kendine bir yaban dalı koparıver
Ve sonrasında bir çilek, -
Hiç bir çilek ne büyük ne de daha tatlıdır, mezarlıktakinden.
Tek istediğim, karamsar duruşunu bırak,
Başını göğsüne eğmiş durma.
Benim hakkımda düşüncelerin rahat olsun,
Unutmak kadar rahat.

Güneş nasıl da sana vurur!
Baştan aşağı altın toza kaplanmış gibisin...
Seni rahatsız etmesine izin verme,
Benim yeraltından gelen sesimin.

Son Mektup
Vladimir Mayakovski

Çeviri: Attila Tokatlı

Hepinize!..

İşte ölüyorum. Kimseyi suçlamayın bundan ötürü.
Hele dedikodudan, unutmayın ki, merhum nefret ederdi.
Anacığım, kardeşlerim, yoldaşlarım! Bağışlayın beni. İş değil bu,
biliyorum (kimseye de öğütlemem),
ama benim için başka bir
çıkarcık yol kalmamıştı.

Lili, sev beni.

Hükümet Yoldaş! Ailem : Lili Brik, anam, kız kardeşlerim ve
Veronika Vitoldovna Polonkaya'dan ibarettir.
Yaşamlarını sağlarsan, ne mutlu bana..
Bitmemiş şiirleri Brik'lere verin, ne lâzımsa onlar yapar.
"Bir varmış bir yokmuş" derler hani:

Aşkın küçük sandalı
hayat ırmağının akıntısına
kafa tutabilir mi!
Dayanamayıp parçalandı işte sonunda...

Acıları
mutsuzlukları
karşılıklı haksızlıkları
h a t ı r l a m a y a b i l e d e ğ m e z :
Ödeşmiş durumdayız kahpe felekle.
Ve sizler mutlu olun
yeter.

5 Şubat 1887

Beşir Fuad

Ameliyatı icra ettim, hiçbir ağrı duymadım.

Kan aktıkça biraz sızlıyor.

Kanım akarken baldızım aşağıya indi:

'*yazı yazıyorum kapıyı kapadım*' diyerek geri savdım.

Bereket versin içeri girmedi.

Bundan daha tatlı bir ölüm tasavvur edemiyorum.

Kan aksın diye hiddetle kolumu kaldırdım.

Baygınlık gelmeye başladı.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

I

Gökyüzünde kalaydan daha paslı,
Bir parmak, bir direk.
saptanmış bölgemizde yükseldi,
Kader gibi.

Bölgede?. Doğru mu?
Ölüm beklemezdi.
Kolay. Abartılmış.
Şapkasını fırlatır.
Her kirpikte - meydan okuma.
Ağzı kenetlendi.
Kolay. Abartılmış.
Bana eğildi.
Bölgeye. Keskin mi?
Sesi yanlış tınlıyor.
Kalbim batıyor: sorun ne?
Beyin konuşur: dikkat et!

Kehanetlerin kötü göğü:
Paslı ve tenekeden.
Her zamanki yerimizde bekledi.
O altıdır.

Bizim öpüşümüz sessizdir:
hissiz dudaklar.
birisi elini öpebilir sanki
Bir kraliçenin ya da cesedin. . .

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Bazı aceleci aptallar
Dirsekle dürtüyor - benim tarafımı.
Sıkıcı. Abartılı.
Bir siren, feryada başlıyor.
Ve feryatlar, - uluyan bir köpeğinki gibi,
Uzun süren, şiddetli.
(Yaşamın abartılması
Ölüm anında.)
Dün neydi yükselen belimde
Yükselen miydi - yıldızların üstünde.
(Abartılı, yani,
Sel basamağında).
canım, sevgilim.
Saat kaç?
altıyı geçiyor
sinemada, ya da..
bekliyorum: Hayır--Ah, evde

2

Gezici kabile, -
Bunun bizi nereye götürdüğünü görün!
Başımızın üzerinde gök gürültüsü,
Çizilmiş bir kılıç,

Tümden vahşice
Pusuda yatan kelimeler
Çöken bir ev gibi
Tek kelimeyle: ev.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Kayıp birini beklemek, şımarık
Çocuk: Hayır - ah, ev!
Bir yaşında bir çocuk sızlanışı
“Ver bana” ve “o benim”!

Perişan dostum
üşüyorum ve ateşim var,
Diğerleri evden kaçmak için çok uzun
Oraya gitmek için çok uzun!

Bir at gibi, onun ipini sallıyor -
Yukarı! - ip koparsa.
-Ev yok, orada mı ?!
İşte, - on adım daha:
Tepede bir ev.
- daha yüksekte mi?
- Tepenin üstünde bir ev.
Evrenlerin altında bir pencere.
- “Yanan, ve sadece bir sabah değil
Güneş mi?”
... Ve, tekrar hayata dönüyor mu?
-Şu şiirin sadeliği böyle olurdu!
Ev, demek ki: evin dışında
Geceye doğru.
(Ah, kimin için nefes alacağım?)
Kederim, talihsizliğim,
Dehşetim, buzdan daha mı yeşil? . . .)
- Çok düşündün -
Düşünceli bir cevap: -

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

3

Ve-seti. Takip ediyorum
Suyun kenarı, katılaşmış ve kalınlaşmış gibi.
Semiramis'in asma bahçeleri
Yani bu, nerede olduğun!
Suların - dik bir şeridin,
Bir cesedin rengi -
İzlediğim, bir şarkıcı olarak
Bir kör gibi onun notasını takip ediyorum
Bir duvarın kenarını takip ediyorum
Geri al!
Yok hayır? Eğilirsem, dinler misin?
Tüm susuzlukların söndürücüsüne
Ben bir delilik gibi yapışırım
Bir oluğa. . .
Ve titremiyorum
Nehirden - bir su perisi olarak doğduğum için!
Nehrin peşinden gitmek için, sanki senin elinmiş gibi
Bir sevgilinin, yanımda yürüyen -
Ve sadık. . .
Ölümler sadıktır.
Evet, ama herkes bir sefil bir odada ölmez. . .
Ölüm sola ve sağa
Sen. Sağ tarafım uyuşmuş, sanki ölmüş gibi
Çarpıcı ışık aksı.
Gül, ucuz bir tef gibi.
-Sen de ve benim de ihtiyacımız var. . .
-Cesaretimiz var mı?

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

4

Sarışın saçlı bir dalga
Duman- bir gazlı bez volanı.
Çok fazla bayat, çok dumanlı,
Ve her şeyden önce, çok fazla konuşuyor!
Ne kokuyor? Aşırı aceleci
Hoşgörülü ve az suçlu:
İçeriden bilgi
Ve balo tozu.
Çocuklu adamlar, bekarmış gibi davranan,
Yüzüklerini takmışlar, saygıdeğer gençler. . .
Çok fazla şaka, çok fazla kahkaha,
Ve her şeyden önce, çok fazla hesap!
Hem önemli hem de önemsiz, tıpkı
Alt tarafın en üstünde
İç ticaret
Ve balo tozu.
bu ...
Bizim evimiz mi?
- Hayır, ben senin kapatman olmayacağım!)
Birisi, çek defterinde eğiliyor.
Başkası - küçük bir çocuk eldiveninin üzerinde,
Ve bir başkası — biraz tescilli deri bir pabuç üzerinde
Göze batmaya çalışır.
Avantajlı evlilikler
Ve balo tozu.
Penceredeki gümüş çentikler
Malta yıldızı gibi!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Çok fazla okşama, çok fazla sevişme,
Ve her şeyden önce, çok fazla mıncıklama!

Çok fazla sıkışma. . .

(Dünkü

Artıklar - o kadar seçici değil:

Olgunlar!)

Ticari entrikalar

Ve balo salonu tozu.

Bu zincirin çok kısa olduğunu mu düşünüyorsun?

Ama kaplama değil; bu platin!

Üçlü çenelerini

Titreterek, dana etlerini çiğniyorlar

Buzağılar gibi.

Her biri tatlı boyunları üstünde

Bir şeytan - bir gaz yakıcı.

İş hataları

Ve bir barut markası

Bertold Schwartz'ın. . .

Öyleydi -

Üstün yetenekli - büyük bir hayırsever

-Konuşmamız gerek.

Cesaretimiz var mı?

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

5

Dudaklarında hareketi fark edebiliyorum.

Ama biliyorum - o ilk kez konuşmuyor.

- Beni sevmiyor musun?

- Hayır, seni seviyorum.

- Beni sevmiyorsun!

- Ama bana eziyet ettin.

Ve harcadın beni ve yıprattın.

- Sen buna -ev mi diyorsun?

--Evet ev - Kalbimde.

- Nasıl da edebi!

Aşk et ve kandır.

Bir çiçek - kanla sulanır.

Sence aşk ...

Bir masada boş sohbet mi?

Bir saat - ve sonra ikimiz de eve mi gidelim?

Bu bayanlar ve baylar gibi mi?

Aşk, öyle. . .

- bir sunak mı?

Bebeğim, o sunağa yara izi getirmek içindir

Yaradan sonra!

- Hizmetkarların gözünde

zevki sefa? (Bence:

"Aşk - bir yay çizdi

Taut: bir yay: ayrılık mı ").

--Aşk - bir bağlantı.

Ne zaman

Neyimiz varsa her şeyimiz ayrı: ağızlarımız,

hayatlarımız!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

(Sana söyledim: bunun hakkında konuşma diye!

Gizli saatimiz, yakın,

Tepenin üstünde o saat,

O tutku saati. Hatıra — duman gibi:

Aşk - herkese armağanı

Ateşe, - ve her zaman - hiçbir şey için!)

Deniz kabuğu- tıpkı ağzındaki yarık gibi

Beyaza dönen. Gülümseme yok - bir envanter.

- Listede ilk sırada, bir

Yatak.

--Söylemek istediğin

Geniş bir körfez mi? - Davul-gümbürtüsü

Parmaklarının arasından.

-Seninle dağlara çıkalım demiyorum.

Aşkın anlamı. . .

- Sen benimsin.

Seni anlıyorum.

Öyleyse?

Parmaklarının davul-gümbürtüsü

Gittikçe daha da yükseliyor. (Darağacı ve meydan.)

--Hadi gidelim.

-Ve ben: hadi ölelim

Umuyordum. Daha kolay olurdu!

Bu sefalet yeter:

Ritimler, raylar, odalar, istasyonlar. . .

--Aşk: bir hayattır.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

· Hayır, başka bir şeydi.
Eskilere. . .
· Ne? ·
parçaları
Avucumdaki bir mendilin. Bir balık gibi.
· Evet, gitmeli miyiz?
· Ne alırdık?
Zehir, raylar, bir mermi · sen seç!
Ölüm · ya da bu aranjmanların hiçbiri!
· Bir hayat! ·
Bir Roma tribünü gibi
Onun gücünün kalıntıларını araştırmak,
Bir kartal gibi.
· Sonra, veda etmeliyiz.

6

Bunu istemedim.
Bu değil. (Düşünüyorum: dinle!
Arzu, bedenlerin trafiğidir.
Ruh olduğumuzda · birbirimize
Ahiret . .) Ve bunu söylemedi.
(Doğru, trenin çıkması için zaman geldiğinde,
Bazılarına olduğu gibi, kadınlarının geçmesine izin verdin
Kadehi, acıklı şeref
Ayrılık . .) · Yoksa ben hezeyan halindeyim mi?
Seni doğru mu duydum? (Seni kibar yalancı,
Bazılarına olduğu gibi sevgilerinize de geçiş izni verin

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Buket, bunun kan lekeli onuru
Rüptür. . .) - Açıkça: hece
Hece olduktan sonra, veda etmeli,
Söylediğin şey bu mu? (Bazı mendil gibi
Tatlı bir noktada bırak
AŞIRI . . .) - Bu savaşta
Sen Sezarsın. (Ne hileli bir itme!
Düşmanına geçmek için kılıç
Sen teslim ol, sanki bir
Trophy!) - Devam ediyor: (bazı zil
Kulaklarımda. . .) - İki kez aştım:
İlk kez şahsen konuşuyorum
Bu ayrılıkta. -Bunu her kadına söyler misin?
İnkâr etme! Bir intikam
Lovelace'a layık.
Bir jest, şeref duyuyorsun,
Ve etleri
Kemikler.
-Çok kıkırdama.
Kahkaha üstünde -
Ölüm. Bir jest. (Arzu olmadan.
Arzusu trafiktir - başkalarının
Biz gölgeler olacağız - birbirimize
Ahiret . . .) Son bir çivi
Driven ev. Tabut kurşun ise bir vida.
- Son, son istek.
- Evet.
-Hiç bir kelime bile yok.
Hakkımızda . . . herhangi birine. . . iyi . . .

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Benden sonra erkekler.
(Onların sedyelerinden
Yaralı - ilkbahar için özlem!
- Ve aynı şeyi sizden isterdim.
Sana bir yüzük vermeli miyim, bir hatıra mı?
- Hayır.
-Gerçek aç gözlerin
Okunmaz. (Mühür gibi
Kalbinin üzerine otur, bir imza halkası
Parmağında. . .
Sahne yok!
Yutuyorum.) Daha da gülünç, sessiz:
- Kitap mı o zaman?
- Ne, herkese verdiğiniz gibi mi?
Hayır, onları yazmayın bile.
Kitaplar . . .

Bu yapmamalıyım demek
Bu yapmamalıyım demek,
Ağlamamalıyım.

Gezintimizde
Balıkçı'nın kabilesi biz
Dans eder ve ağlamayız.

İçeriz ve ağlamayız.
Ateşimizle öderiz
Kanımızla - ve ağlamayız.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Bir bardak dolusu inci
Erimiş - ve kural
Dünya - ve ağlama.

Beni kim terk ediyor? --Anlıyorum
Tam olarak, Harlequin* - onun sadakati için
Kendi Pierrette'ını** fırlatıyorsun - bir kemik,
Bu en çok affedilemez

Ödül: biten onur,
Perdeyi çalıyor. Son
Kelime. Kurşun bir inç
Göğsümde: Daha iyi, daha sıcak olur

Ve temizleyici. . .
-- Dişlerim
Dudaklarıma basın.
Ağlamayacağım.

Bütün gücüm - bastırmak için
En yumuşak etim.
Ve ağlama.

Gezici kabilelerimizde
Biz ölürüz ve ağlamayın.
Yak ve ağlama.

Küllerde, şarkılarda,
Ölüleri gömüyoruz
Gezici kabilelerimizde.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

· Ben ilk ben miyim? İlk hamle benim mi?
Satrançta olduğu gibi mi? Ve
Görüyorsun, bir iskele bile monte ediyor
Erkekler önce biz gitmemizi ister. . .
· Ve çabuk.

O zaman lütfen, bakma!
· Bir bakışta ·
(Her an benimki kalın ve hızlı gelecek!
Ve sonra onları nasıl geri götüreceğim?
Gözlerimin içine mi ?!)
· Sana söylememelisin.

Bak!!!

Açıkça ve aniden,
Bakarak:
· Sevgilim, hadi gidelim.
Yoksa ağlamaya başlarım!

Unuttum! Tüm nefesler arasında
Kumbaralar (ve mallar!)
Sarışın parlayan kafasını geri çevirdi:
Buğday, mısır, çavdar!

Sina'nın tüm emirleri
Yıkanmış, Maenad'ın piyonları!
Golkonda'ya rakip olacak bir yığınla ·
O zevk deposu.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

(Herkes için!) Doğa yığıntı yapmaz
Zenginler, boşuna, tamamen cimri değil!
Bu sarışın tropiklerden, benim
Avcım - yolunu nasıl bulacaksın

Geri mi? Onun kaba çıplaklığıyla,
Alay ediyor ve gözyaşları göz kamaştırıyor -
Zina, katı altın gibi,
Dışarı dökülen. Gülerek.

- Bu doğru değil mi?
Yapışkan biri, saldırgan
Bak. Her kirpikte - bir dürtü.
- Her şeyden önce - özünde!
- Bir jest, bir örgüye dönüşüyor.

O, zaten çılgınca bir jest ...
Kıyafetleri! Yemeden ya da içmekten daha kolay -
Bir gülümseme! (Senin için bir umut var,
Ne yazık ki, kurtuluş!)

Kimden - o hemşire mi yoksa kardeşlik emriniz mi?
Bir müttefikten: ittifakımızdan!
- Ben güldüm-güldürebilmek için!
(Ve gömülmemiş - ben güldüm.)

**Harlequin İtalyan tiyatrosunun en bilinen soytarısı ve Commedia dell'Artenin komik karakteridir.*

***Pierette: Kadın palyaço*

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

7

Ve-setin. Bir son.

Bu kadar. ayrı olarak, el ele tutuşmuyoruz,
Komşular birbirinden kaçarmış gibi
Geziyoruz. Nehir kıyısından uzakta

Ağlayarak. Tuzlu, düşüyor
Cıva, ben yalamadım, önemsemedim:
Büyük Süleyman'ın cennete gönderilip gönderilmediğini
Gözyaşlarımı görmek için Ay orada.

Bir direk. Neden alnımı buna vurmuyorum
Kanayana kadar? Parçalanana kadar, sadece kan akana kadar
değil!

İki suç suç ortağı gibi, korkulu,
üzerinde dolaşırız. (Biz öldürüldük-Sevgidir)

Bekle! Bunlar gerçekten iki sevgili mi? Yürüyen
Geceye doğru? Ayrı ayrı? Başkaları ile uyumak için mi?
- Sen, geleceği anlıyorsun -
Orada mı yatıyor? - Kafamı yukarı kaldırıyorum.

-Uyumak! - Yeni evliler gibi, bir katta. . .
- Uyumak için! - Düşüşü başaramadığımız zaman bile
Adımda.
Zamanla.

Belli ki: - Kolumu tut
Biz suçlu değiliz, böyle yürümemiz gerek! . . .

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Elektrik. (Onun ruhuymuş gibi)
Elimde uzanmaya gelir.) Bir akım
Ateşli liderler aracılığıyla grevler ve
Heyecanlar - eli ruhumda uzanmaya geliyor!

Ve tutunur. Her şey yanardöner!
Ne olabilir?
Gözyaşlarından daha mı yanardöner?
Perdeler gibi, yağmur
Birçok boncuk
- Böyle bir kıyı bilmiyorum
Bu gerçekten sona erdi.
-Bir köprü var ve:
- Ne o zaman?

İşte? (Bir cenaze arabası yukarı geçer).
Sakin gözler
Uçmak.
- Seni eve götüreyim mi?
Son bir defa!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

8

Bir köprü.
(Gitmesine, ayrılmasına izin vermeyeceğim!)
Son bir köprü.
Son bir ücret.

Su ve arazi.
Paralarımı koydum.
Ölüm için ücret
Charon'un jetonu Lethe'yi geçecek.

Bir madalyonun gölgesi
Bir gölgenin eline. Bu para
Sessizdir.
Yani, bir gölgenin ellerine -

Bir bozuk para.
Parıltılı, cınlamasız.
Benim paralarım onun içine.
Ölülerde yeteri kadar haşhaş var.

Bir köprü.

Mut-lu varış noktası
Umutsuz sevgililer:
Köprü - sen tutkusun:
Bir düzen: arasında bir kırılmamış.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Ben yuvayım: hava sıcak
Ben senin kaburganım - öyleyse yapışırım.
Ne önünüzde ne de arkanızda:
Bazı bakış açısında!

Eller ya da ayaklar olmadan.
Tüm kemiklerim ve güçlerimle:
Sadece benim tarafım canlı, Ah
Bastırıyorum seni, sonra kendimi.

Hayatımın tamamı - o tarafta!
Ki kulağımdır- ve eko'm.
Yumurta sarısı olarak, beyaza
Samoyed* gibi kürküne yapıştırıyorum

Kendimi bastırıyorum, sarılıyorum
Ben yuvayım. Siyam ikizleri,
Sen nesin - bizim bağımız için?
Kadın - hatırlıyorsun: aradığın kişi

Anne mi? Her şeyi unutmak ve hatta
Kendini, hareketsiz zaferi içinde
Seni taşıyan -
Seni benden daha yakın tutmadı.

Görmek! Bundan hoşlanırsınız!
Bu doğru. Göğsünün beşiğinde salladın beni!
Aşağı atlamayacağım!
Dalmak için - bırakmak zorundayım~

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Senin elini. Daha yakından bastırıyorum
Daha yakından bastır. . . Ve ben de parçalanamam.
Köprü, zavallı bir kocasın sen:
Bir sevgili - kayıp giden!

Köprü, sen bizim tarafımızdasın!
Nehrini bedenlerle besliyoruz!
Sana sarmaşık gibi sarıldım,
Bir kene gibi: beni köklerimden kopar!

Sarmaşık gibi! Bir kene gibi!
Dinsiz! İnsanlık dışı!
Beni bir kenara bırakıp ...bir şey gibi
Beni, hiç umursamıyorum

Bu biricik bir şey
Şişirilmiş, maddi dünya!
Bunun gerçek olmadığını söyle bana!
O gece geceyi izler - bazıları

Sabah, bir ekspres Roma'ya!
Grenada'ya? Ben kendimi bilmiyorum
Kuştüyü yatağı, fırlatılmış
Mont Blancsların ve Himalayaların.

Yatağın derin vadisi:
Son kanımla ısıtıyorum.
Benim tarafımı dinle!
Sonuçta, çok daha ince

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Daha çok. . . İyi ve sıcak mı
Hâlâ mı? Yarın kiminle yatacaksın?
Bunun benim hayal gücüm olduğunu söyle!
Olmadığı gibi, asla bir son olmayacak

Bu köprüde. . .
- Sonunda.

-İşte? - Bir çocuğun ya da bir tanrının
Jesti. -İyi? - Ben sarıldım.
-Birazcık daha:
Son bir kez!

* Samoyed'ler Ural Dağları'nın berisinde yaşayan bir halktır.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

9

Fabrika bloklarında yürüyerek, yüksek sesle
Ve çağrımızın yankısı. . .
Gizli, dilaltı
Dullardan, gizli karıların kocalarından

Arkadaşlarından - sana tam bir sır veriyorum
Havva ağaçtan aldı — burada:
Birisi tarafından karnında yaralanmış
Bir hayvandan daha fazla değilim ben

Yanıyor . . . Ruhum sanki benimle birlikte soyuldu!
Buhar bir delikten kayboldu,
Bu ünlü ve aptalca sapkınlık,
Ruh çağırıyoruz.

Taşaklar yeşil Hıristiyan hastalık!
İstim! Bir ruhu, kümes hayvanları ile tedavi edemezsin!
Hiç olmadığında!
Sadece yaşamak isteyen bir beden vardı.

Bu şimdi yaşamak istemiyor.

Beni affet! Söylemek istemedim!
Sadece içi boşaltılmış bir feryat!
Kınandığı için infaz bekliyor
Sabahın üçünden sonra

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Onların satranç tahtası üzerinde. . . Sırıtan
Gardiyanının gözüyle alay etmek için.
Sonuçta, biz sadece piyonlarız!
Ve birileri hepimizle oynuyor.

Kimler? Nazik tanrılar mı? Ya da şeytan mı?
Gözetleme deliğinin gözünde--
Bir göz. Kırmızıyı kesiyor
Koridor. Bir kapı mandalı yukarı atılmış.

Ucuz tütün üzerinde bir sürükleniş.
Tükürük, hayatlarımızı yaşadık, bilirsin, tükürük.
. . . Bu damalı kaldırımlar
Doğrudan bir rota: hendeğe

Ve kan için. Gizli göz:
Ayın işitme gözü. . .

.

Ve bir yanlamasına bakış açısı:
--Şimdi ne kadar da uzaktasınız!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

10

Karşılıklı bir
Çekinme
-Kahve!

Adamız, şapelimiz
Sabahları olduğumuz yer -

Ayak takımını! Geçici çift!
Dostlarımızı kutladık.

Piyasa kokusu, ekşi bir şey gitti,
Uyuşukluktan, bahardan. . .
İşte kahve aşağılıktı, -
Yanmış yulaf gibi!

(İyi atların ruhu
Yulaf ile bozuldu!)
Biraz Araplarınki gibi değil -
Kahveleri

Kırsal cennet. . .

Ama bize nasıl gülümsedi?
Bizim yanımızda otururken,
Dünyevi ve merhametli, -
Gri saçlı bir metres olarak

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Düşkün gülümsemesiyle:
Carpe diem! Carpe. . .
Gülerek
Çılgınlığımıza, yoksulluğumuza,
Esnemeye ve aşkımıza, -

Ve her şeyden önce, gençliğimize!
Kıkırdıyoruz - provokasyon olmadan,
Kıkırdarız - kötülük olmadan,
Yüzlerimiz - çizgiler olmadan, -

O, her şeyden önce, gençliğimiz!
Bu iklime uygun olmayan tutkularımız!
Bir yerden üflendi,
Bir yerden ameliyat edildi

Bu cansız kafeye:
- Kapişon ve Tunus!
Umutlarımız ve kaslarımızda,
İpliklerimiz altında. . .

(Sevgilim, şikayet etmiyorum:
Yaradan sonra yara!)
O, bizi nasıl gördü, bizim
Sert kabuğu içinde mal sahibi

Hollandalı ketenin. . .

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

İyice hatırlanmayan, tam olarak anlaşılmayan,
Bir festivalden uzaklaşmış gibi. . .

Bizim sokağımız!

· Artık bizim değil. . .

Kaç kez yürüdük. . .

· ama artık biz yürümüyoruz. . .

· Yarın güneş batıdan doğsun!

· Bırak Davut Yehova ile kırılsın!

· Ne yapıyoruz?

· Ayrılıyoruz.

· Bence hiçbir anlamı olmayan bir kelime,

Son derece anlamsız bir kelime:

· Ayrılmak.

· Ben sadece yüz taneden biri miyim??

Sadece dört heceli bir kelime,

Hangi boşlukta yattığının ötesinde.

Durdurmak! Sırpça, Hırvatça'da
Gerçekten, o sadece içimizde boyanmış Bohemyalı mı?

Ay-rılık.

Ayrı. . .

Son derece doğaüstü bir Babil!

Kulak zarlarını patlatacak bir ses,

Acı sınırlarını test etmek için. . .

Ayrılık · Rusça bir kelime değil!

Ya bir kadının! Ya da bir erkeğin!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Ya da bir tanrının sözü! Biz neyiz - koyun muyuz
Ağzı açık yemek yerken?
Ayrılık — bu hangi dilden?
Bunun bir anlamı yok.
Hiç ses yok!
Şey, belki boş
Gürültü - belki de uyuşukluktan kaynaklanan bir testere.
Ayrılık — sadece Khlebnikov'un okulu
Bülbülün iniltisi,
Kuğuların. . .
Buna nasıl geldi?
Bir baraj gölü kurudu.
Hava! alkışlayan ellerin sesi.
Ayrılmak için gök gürültüsü

Kafamın üstünde . . .
Bizim kabinimizi sulayan bir okyanus!
En uzak çıkıntımızda,
Okyanusumuzun en uzak pelerini!
Bu sokaklar çok diktir:
Ayrılmak için - her şeyden sonra, inmek anlamına gelir,
Tepeden Aşağı . . .
İki kurşun ayak,
İç çekiş. . .
Sonunda bir avuç ve bir çivi!
Ezici bir argüman:
Ayrılmak
- ayrı gitmek için

Biz - birlikte büyüdük. . .

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

II

Her şeyi kaybetmek - bir felçte -
Hiçbir şey daha temiz değil!
Kasaba dışında, eteklerinde:
Ve günümüze bir son.

Bacaklarımıza (oku - taşlara),
Günlerimize, evlerimize ve bize.

Terk edilmiş yaz evleri! Anneler gibi
Yaşlanmışları - sadece, onları reddederim.
Her şeyden önce, bir şey - boş durmak için:
Boş bir şey boş duramaz.

(Yazlık evler, yarı ayakta duran,
Yakmış olsaydın keşke!)

Şaka yapmayın, yeter
Yarayı kanatıyor.
Şehrin ötesinde, kasabanın ötesinde,
Dikişleri açıyor!

Çünkü - gereksiz kelimeler olmadan
Muhteşem bir kelime olmadan - aşk bir dikiş çizgisidir.

Dikişler — ve bir askı değil, dikişler — ve bir kalkan değil.
-Oh, koruma için bana yalvarma!
Ölülerin kefenine gömülmek için dikilen dikişler,
Seninle dikildiğim.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

(Zaman bir dikişin ne kadar güçlü olduğunu söyleyecektir:
Tek veya üçlü dikişli!)

Bir şekilde ya da diğerinde, dostum, - dikişlerimiz
Giderdim! Parçalara ve dövmeçilere!
Tek görkemimiz dikiş patlaması açık:
Kendi başına, çözilemeyen!

Teyellerin altında - yaşayan doku,
Kırmızı ve çürümemiş!

Ah, hiçbir şey kaybetmez.
Kim bir dikiş atıyor!
Kasaba dışında, eteklerinde:
Alınlarımız ayrı.

Etraftaki insanlar insanları idam ediyorlar
Bugün, - beyin-madde ile esen rüzgar!

O, hiçbir şey kaybetmez, bırakan
Şafağın ateş yaktığı saatte
Bütün gece boyunca senin için tüm hayatı diktim.
Gevşek uçları olmadan adil bir kopya.

Yani şimdi beni çarpıtmayın, eğer çarpıksa.
Etekler: dikişler sökülmüştür.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Düzensiz ruhlar -
Yara izi ile işaretlenmiş! . . .
Kasabanın ötesinde, varoşlar. . .
Süpürmesi ile eteklerin aşağı inen

dağ geçidi. Kaderin çizmesiyle,
Duydun mu bunu? - sulu çamurun ortasında mı?
. . . Hızlı elimi düşün,
Dostum ve yaşayan iplik.

Canlı, yapışan iplik - nasıl seçerseniz seçin
o anda!
Sonuçta bir kuzu postu!

Burada mı? Bir komplocu
Bak. İnsanın en alçak hali
Bak.
- Tepeye geri dönelim mi?
Son bir defa!

Pale: Sırp Cumhuriyeti'nde bulunan Istočno Sarajevo kentinin bir belediyesidir.

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

12

Ağır bir yele gibi
Bizim gözlerimizde: yağmur.
-Tepeler.
Etrafından geçtik varoşların.
Biz şehrin dışındayız.

İşte - ama bizim değil!
Üvey anne - anne yok!
Daha fazla değil. İşte
Uzanıp öleceğiz.

Bir alan. Bir çit.
Erkek ve kız kardeş olarak.
Hayat - eteklerinde
Buraya inşa edin, şehrin dışına!

Ah, bu tükenmiş
İş-baylar!
Her yere - eteklere!
Köyler nerede?
Yağmurun gözyaşları ve öfkeleri.
Biz ayağa kalkıyoruz ve ayrılıyoruz.
Bu üçüncü ay
İlk kez iki kişiyiz!

Tanrı ödünç istedi mi sabrını
Eyüp'ten? Her zamanki gibi
Bu işe yaramadı:
Artık şehrin ötesindeyiz!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Şehrin ötesinde! Anlıyor musun? Bunun dışında!
Dışında! Bölmeyi geçtik!
Hayat — kimsenin yaşayamayacağı bir yer:
Bir Yahudi gettosu . . .

Yani yüz kat daha fazla değil
Gezici Yahudi olmak için değer mi?
Çünkü aşağılık olmayan herkes için
Hayat bir Yahudi katliamı, -
Bir hayat, sadece hayatta kalır!
Her inancın Yahudileri!
Cüzzamlı kolonilere!
Cehenneme! - Pale'nin ardında! Geri dönüşüz

Hayat, sadece hayatta kalmayı başarılan yerdedir, sadece
Koyun-katliama git!
ayaklar altında, çiğneniyorum
Burada yaşamaya iznim var ancak!

Yeraltına doğru! İntikam olarak, Davud'un
Kalkanı iç
için!
- Vücut yığınlarının içine!
Yahudi'yi büyülüyor değil mi?
Hiç dilemedim - yaşamak mı ?!

Tanrı'nın gettosu seçildi! Ayrım
Ve hendek: Yok - merhamet yok!
Dünyanın en koyu Hristiyanları
Şairler - Yahudiler!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

13

Taşa bilenmiş bıçaklar gibi
Talaş süpürülmüş gibi
Bir süpürge tarafından. Ellerimin altında
Bu tüylü ve ıslak.

Neredesin, ikiz erkek
Erdemler: sertlik ve kuruluk mu?
Avucumun altında -
Gözyaşları, yağmur değil!

Daha fazla tembellik var mı?
Karayı suya çevirmek için!
Senin sert ve ışıltılı gözlerin olduğunda
Avucumun altından akışı, -

Daha fazla kayıp yok
Benim için. Sona bir son!
Okşuyorum-okşuyorum, -
Yüzünü okşamaya başladım.

Marinaların kibiri böyle
Benim gibi, biz Polonyalı kadınların.
Kartal gözlerinden sonra
Avucumun altında akışı. . .

Ağlıyor musun? Dostum!
Şimdi hepsini aldım! Beni affet!
Ah, ne kadar büyük ve tuzlu
avucumda!

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Bir adamın gözyaşları acımasızdır:
Alnına çarpan bir balta gibi!
Ağla, bir başkasıyla telafi edeceksin
Beni üzen utancı.

Dışarıda / aynı deniz /
Biz balığız! (kabulünü kutlamak için bir öpücük)
Güzelleşmek:
. . . Boş bir kabuk gibi
Dudakların üstünde dudaklar.

Senin göz yaşlarında
Tadarım-
Pelin tadını.
--Ve yarın,
Ne zaman
Uyanmıştım?

14

Yolumuzdan aşağı /
Yokuş aşağı. Şehrin sesleri.
Üç yürüyüşçüsüyle tanışıyoruz.
Gülme. Göz yaşlarında

Gülüyor / yüksek ve
Düşük / her ikisi de / bir tekne motoru gibi!
Gülme!
/ uygunsuz,
Utanç verici, erkek

Son'un Şiirleri
Marina Ivanovna Tsvetayeva

Çeviri: Ayten Mutlu

Gözyaşları, görünür
Yağmurdan - iki iz gibi!
İnci gibi - utanç verici
Bir savaşçının bronzunda.
İlk göz yaşların ve
Sonuncu - Ah, düşmelerine izin ver! -
Gözyaşların - inciler
Tacımda!

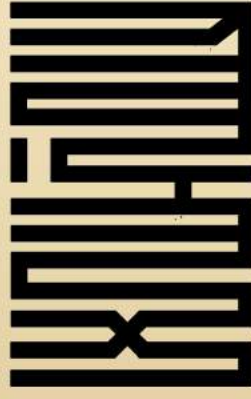
Gözlerimi çevirmeyeceğim.
Sağa bakıyorum - sağanağın içine.
Devam et, Venüs'ün oyuncağı sen
Gözünü dik! Bu birleşmemiz

Caziben daha var,
Yatağa gidiyorsun.
Süleyman'ın Şarkısı
Bize yol veriyor,
Kepaze kuşlarız biz.
Solomon bize karşı koymuyor,
- Birlikte ağlamamamıza - daha iyi bu
Kendimizi kandırmaktan!

Ve içi boş dalgalarına
Karanlığın
- alçalarak ve eşit, -
İz bırakmayan - ve suskun
- devam et
Aşağı, batan bir gemi gibi.

SON.

Weltschmerz ya da İntihara Kırk Kala

Altay Kenger

Altay Kenger

BUDMO

counter-ground culture zine

kış süremi

v4

youtube.com/altaykenger

altaykenger.bandcamp.com